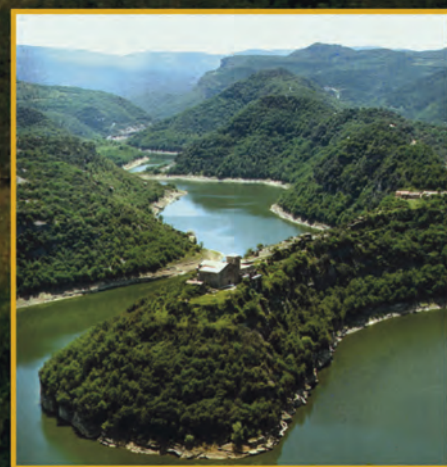

CARTULARI DE LA CATALUNYA COMTAL

PORTAVEU DE L'INSTITUT D'ESTUDIS
HISTÒRICS MEDIEVALS DE CATALUNYA

MONESTIR DE SANT PERE DE CASSERRES

BARCELONA, desembre 2003
NÚMERO 9

AQUESTA PUBLICACIÓ ES DISTRIBUEIX A TOTS ELS CENTRES OFICIALS I CULTURALS DEL NOSTRE PAÍS I A L'ESTRANGER

RELACIÓ DELS CASALS CATALANS QUE REBEN EL CARTULARI DE L'INSTITUT

DINS L'ESTAT ESPANYOL:

A Coruña:

Llar Catalana de la Corunya.

Còrdova

Centre Català de Còrdova.

Donostia:

Casal de Catalunya a Guipuskoa.

Gazteiz:

Cercle Català d'Àlaba.

Madrid:

Cercle Català de Madrid.

Pamplona:

Casal Català de Navarra.

Saragossa:

Casa Catalana de Saragossa.

A L'ESTRANGER:

ALEMANYA

Associació Catalana d'Essen (Essen).

Casal Català d'Hannover (Hannover).

Centre Cultural Català de Colònia (Köln).

ANDORRA

Centre de Cultura Catalana del Principat d'Andorra (Andorra la Vella).

ARGENTINA

Casal Català de Bahía Blanca (Bahía Blanca).

Agrupació Cultural Catalana de Mendoza (San Martín - Mendoza).

Associació Catalana "Montepío de Montserrat" (Buenos Aires).

Casal Català de Còrdova (Còrdova)

Casal de Catalunya de Buenos Aires (Buenos Aires).

Casal de Catalunya de Paraná (Paraná - Entre Ríos).

Casal dels Països Catalans de La Plata (La Plata).

Centre Català de Mendoza (Mendoza).

Centre Català de Rosario (Rosario).

Centre Català de Venado Tuerto (Venado Tuerto - Sta. Fe).

Associació Cultural Catalana (Meadowbrook - Queensland).

Les Quatre Barres (Castelar - Buenos Aires)

Mutual Catalana Germanor (Mendoza).

AUSTRÀLIA

Casal Català de Victòria, Incorporated (Melbourne-Victòria)

Radiodifusió Catalana (Victòria)

Casal Català of New South Wales, Inc (Bexley, New South Wales).

BÈLGICA

Casal Català de Brussel·les (Bruxelles)

Centre Josep Carner - Amics de la Cultura Catalana (Bruxelles) .

BRASIL

"Catalonia" Grup de Catalans de São Paulo (São Paulo).

CANADÀ

Casal Cultural Muntaner (Ste. Foy Québec)

Casal Català de Vancouver (Vancouver)

Casal dels Països Catalans de Toronto (Toronto-Ontario).

COLÒMBIA

Comunitat Catalana de Colòmbia (Santa Fe de Bogotà)

Casal Català d'Antiòquia (Medellín).

COSTA RICA

Casal Català de Costa Rica (San José).

CUBA

Societat de Beneficència de Naturals de Catalunya (La Habana).

DINAMARCA

Casal Català de Cultura a Copenhaguen (CCC) (Kobenhavn V).

EQUADOR

Asociación Catalana Ecuatoriana de Negocios (Quito)

Casal Català de Guayaquil (Guayaquil)

Casal Català de Quito (Quito).

ESCÒCIA

Casal Català d'Escòcia (U.of Edinburgh).

ESTATS UNITS

American Institute for Catalan Studies (Texas)

Casal dels Catalans de Califòrnia (Los Angeles)

Fundació Paulí Belle (Bethesda)

North American Catalan Society, Inc. (Morgantown).

FRANÇA

Aire Nou de Bao (Bao)

Amical dels Catalans d'Alsàcia (Strasbourg)

Casal Català de Grenoble (Meaudre)

Casal Català de Tolosa de Llenguadoc (Toulouse)

Casal de Catalunya de París (París)

Centre Cultural Català de Perpinyà (Perpinyà)

Cercle Català de Marsella (Marseille)

GRAN BRETANYA

Casal Agrupació N.Catalana de la Gran Bretanya (Bournemouth).

GUATEMALA

Casal Català de Guatemala (Guatemala).

GUINEA EQUATORIAL

Casal Català de Guinea Equatorial (Bata).

HOLANDA

Casal Català d'Amsterdam (Dordrecht).

ITÀLIA

Associació Catalans a Roma (Roma),

JAPÓ

Centre Català de Kanzai (Chuo-Ku Osaka-Shi).

LUXEMBURG

Centre Català de Luxemburg (Luxemburg).

MÈXIC

Club de Empresarios Catalanes en México, A.C. (México)

Casal Català de la Península del Yucatán, A.C. (Mérida)

Casal Català de Puebla, A.C. (Puebla)

Casal Virolai, A.C. (Querétaro)

Centre Català de Guadalajara (Guadalajara-Jalisco)

Orfeo Català de Mèxic, A.C. (México).

PARAGUAI

Centre Català d'Asunción (Asunción).

PERÚ

Casal Català del Perú (Lima).

PUERTO RICO

Casal Català de Puerto Rico (San Juan de Puerto Rico).

SUÈCIA

Les Quatre Barres (Stockholm).

SUÏSSA

Amics Catalans de Berna (Schliem Bei Kôniz)

Casa Nostra Baden-Wettingen /Grup Montseny (Wettingen)

Casa Nostra de Basilea (Birsfelden)

Casa Nostra de Suïssa (Wallisellen)

Casa Nostra de Zurich (Zurich)

Centre Català de Lausana (Lausanne).

URUGUAI

Casal Català de Montevideo (Montevideo).

VENEÇUELA

Associació "Nova Catalunya" de Joan Orpí (Barcelona-Anzoátegui)

Centre Català de Caracas (Caracas).

XILE

Agrupació d'Empresaris d'Ascendència Catalana (Santiago de Xile)

Centre Català de Santiago de Xile

(Santiago de Xile)

Centre Català de Viña del Mar (Viña del Mar)

100
años al servicio de
nuestros clientes

Hereceros de

JUAN PANADES

Todo tipo de suministros a Floristerias

C/. Iglesia, 18
8780 PALLEJÀ (Baix Llobregat)
Teléf./Fax 936 633 055

e-mail: jxifra@hipanades.com
www.hipanades.com

Edita:

**l'Institut d'Estudis Històrics
Medievals de Catalunya**

Direcció:
Jaume Bertomeu

Sots-Director:
Ramon Plana

Cap de Redacció:
Lluís Goberna

**Coordinació i
Disseny:**
Lluïsa Goberna

Publicitat:
Josep de Alberto

WebMaster:
Lluís Teruel

Consell de Redacció**Col·laboradors:**

M^a. Isabell Gallèn
Joana Tarin

Redacció i Administració:

Av. Paral·lel, 98 Esc. B Entre. 2a.
08015 BARCELONA
Tels. 93 442 78 88
Fax 93 441 97 01

E-mail:

estament@eresmas.com
www.cartulari.es.vg

Capçalera:

Copy-Art-Institut.

Impressió:

GAM Serveis Reprogràfics.

Dipòsit Legal:

Els articles signats són de la sola responsabilitat de l'autor i l'equip del Cartulari no necessàriament ha d'estar d'acord amb el contingut dels mateixos.

Benvolguts amics

Com heu pogut veure en anteriors Cartularis intentem que la nostra publicació, dins de la seva modèstia, de producció i tiratge, reculli una petita part de la cultura, l'art i la història del nostre país.

Seguim amb la idea d'ampliar el numero de pàgines, contar amb més col·laboradors i sobre tot, que la nostra revista sigui un digne portaveu de les nostres associacions.

Aquest any, per primera vegada hem fet Loteria de Nadal, doncs alguns dels nostres amics, feia temps que ens ho venien demanant. I la veritat és que ha tingut força acceptació.

Com heu pogut veure a la portada, l'Institut va visitar el Monestir de Sant Pere de Casserres. Un indret amb molta història i rodejat d'un paisatge esplèndid que us recomanem.

Hem fet també un viatge a Osca, en particular al "Monestir de San Juan de la Peña", un altre meravella digne de visitar i que està tan lligat amb la nostra història.

Podreu llegir un reportatge d'Altafulla, amb l'estampa majestuosa del Castell, la seva història i les llegendes de Bruixes, que es perden en el temps.

Dalí esotèric i el Tarot. Dalí escultor. Van ser algunes de les seves nombroses facetes com artista.

Llegendes de Barcelona, fets que van passar a la nostra ciutat i que moltes vegades desconeixem, però que formen part de la nostra cultura.

A més d'altres articles, també i trobareu informació i notícies de les diferents associacions. Així com podreu obtindre més informació de totes les activitats que anem realitzant, a la nostra Web.

I no deixem de repetir que tothom que vulgui col·laborar amb alguns articles, ens els feu arribar.

Esperem que en les properes activitats que l'Institut, l'Estament, l'Associació Hispano Egípcia i la Unió d'Artistes, portin a terme, puguem contar amb el suport moral i físic per poder continuar aquesta tasca, senzilla, però plena d'il·lusió i entusiasme per la història i la cultura del nostre país i d'altres indrets.

Tot l'equip del Cartulari us desitgem **UNES BONES FESTES !**

Jaume Bertomeu i Julià

**INSTITUT D'ESTUDIS HISTÒRICS
MIEVEALS DE CATALUNYA**

Aquest CARTULARI és el portaveu de l'Institut, de publicació semestral. És una entitat convenientment legalitzada i domiciliada al Cap i Casal de Catalunya, i que té per finalitat aplegar als afeccionats a la història medieval de Catalunya i altres activitats del nostre País.

CARTULARI

DE LA CATALUNYA COMTAL

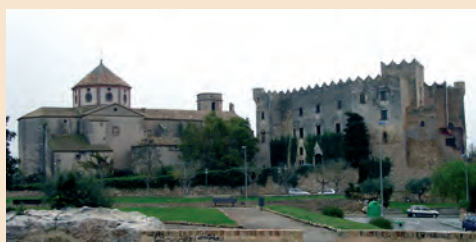
PORTAVEU DE L'INSTITUT D'ESTUDIS
HISTÒRICS MEDIEVALS DE CATALUNYA
NÚMERO 9

SUMARI

Mare de Déu del Mont.....10

Altafulla.....12

Sant Juan de la Peña.....14

Francesc Deltell, Pintor.....18

Portada.....1

Monestir de Sant Pere de Casserres.

Casals Catalans2

Relació dels Casals d'arreu del mon.

Editorial.....3

Redacció i administració.

Informa.....5

Les nostres activitats.

Sopar d'estiu.....6

Presentació del Cartulari 8.

Curiositats.....8

Les Velas de Mariano.....23

Notícies.....32

Risoteràpia.....34

Contraportada.....36

Felicitació de les Festes Nadalenques.

Llegendes de Barcelona...20

Sant Pere Casserres.....24

Dalí, escultor.....30

Informa Informa

2 de juny 2003:

Sopar d'estiu al restaurant "A la Menta" del Port Olímpic, presentació del CARTULARI número 8 i posterior sorteig de regals.

18 d'octubre 2003:

Visita cultural al Monestir de Sant Pere de Casserres a la Vall de Sau-Collsabra (Osona), i Tavèrnoles amb posterior dinar al Parador de Vic-Sau.

17 de novembre 2003:

Conferència del Senyor En Josep de Alberto (egiptòleg, Delegat Cultural de l'Associació Hispano Egípcia) a l'auditori del Centre Cívic Ateneu Fort Pienc de Barcelona, amb el títol "ENIGMES D'EGIPTE (Medicina a partir de la IV dinastia)".

24 de novembre 2003:

Conferència del Senyor En Lluís Josep Grifol (Ufòleg, investigador) a l'auditori del Centre Cívic Ateneu Fort Pienc Barcelona, amb el títol "CAVALLERS INICIATS".

2 de desembre 2003:

Conferència del Senyor N'Àngel Gordon (Parapsicòleg, Vice-President de l'Associació Hispano Egípcia) a l'auditori del Centre Cívic Ateneu Fort Pienc de Barcelona, amb el títol "VIDA DESPRÈS DE LA MORT".

9 de desembre 2003:

Conferència del Senyor En Josep de Alberto (egiptòleg, Delegat Cultural de l'Associació Hispano Egípcia) a l'auditori del Centre Cívic Ateneu Fort Pienc de Barcelona, amb el títol "VIATGES INTEMPORALS A EGIPTE".

El 16 de juliol del 2003, l'amic i Germà en l'Estament i membre de l'Institut, En Víctor-Daniel Miquélez ens va deixar.

Trobarem a faltar el teu somriure diu que ens deixas, t'en vas lluny d'aquí però el record de la vall on vas viure no l'esborra la pols del camí.

(La vall del riu vermell)

Seritec

MANTENIMIENTO HOSPITALARIO

Milà i Fontanals, 14
08191 RUBÍ (Barcelona)

Tels. 93 588 29 47 - Fax 93 699 74 27
e-mail; servitechospit@teleline.es

SOPAR D'ESTIU

PRESENTACIÓ DEL CARTULARI Nº 8

El passat 27 de juny en un ambient força mariner i estiuenc, vàrem fer el Sopar d'Estiu al conegut Restaurant "A la Menta" del Port Olímpic.

En un saló privat, on vam poder gaudir d'una excel·lent panoràmica de la mar, amb els atractius del port, i després d'un bon sopar, vàrem fer la presentació de l'anterior Cartulari nº 8.

Va ser un sopar força informal, amb molt bon ambient, i en el qual vam poder fruit de l'engrescador sorteig de regals, que cada vegada té més èxit. Vàrem comptar aquest cop amb la col·laboració del nostre amic Àngel Gordon, que va realitzar la rifa d'una forma molt animada i divertida, fent-nos passar una bona estona a tots.©

CURIOSITATS

Es voltants de la bonica plaça porticada de **Calaf**, les restes del Castell Medieval, l'Església parroquial de Sant Jaume i sobre tot la llegenda popular del seu Mercat van fer que Apel·les Mestres recollís en una rondalla popular: "el dia de rigor hivernal va gelar les paraules de la multitud que omplia el mercat. Mes tard el sol va desgelar totes les expressions a la vegada i es va produir tanta confusió que ha subsistit en l'expressió "mercat de Calaf" com a sinònim de quirigall".

Vista de Calaf amb boirina al fons

Mercat de Calaf

Un conveni entre l'Ajuntament de **Sant Martí Sarroca** i la Generalitat de Catalunya és recuperar els vestigis de l'antic recinte medieval, que engloba el Castell i el Temple.

Vista del Castell de Sant Martí Sarroca, que ha estat ja restaurat en gran part

Gavà vol adquirir les restes del **Castell d'Eramprunyà**. Les entitats van exigir al consistori la tramitació, perquè el castell medieval i el seu entorn fosin patrimoni públic.

La Casa de la Ciutat o Paeria de Cervera, un bell edifici d'estil barroc, va ser declarat d'interès nacional per la Generalitat; l'immoble conserva les columnes de la plaça del mercat medieval, obra de l'arquitecte manresà Francesc Puig.

Ménsula dels balcons de la Casa de la Ciutat que representa l'oïda (1682)

Façana de la Casa de la Vila de Cervera

Corpus de Sang al 1640. Detall de una pintura d'Antoni Estruch

La Portaferrissa, una entrada a la ciutat medieval. Originàriament la Portaferrissa era una de les vuit portes d'entrada a la muralla de la ciutat, construïda al segle XIII per Jaume I el Conqueridor. Forma part de la història de la ciutat: allà es reunien els segadors per a ser contractats i seria un dels punts calents, el Corpus de Sang de 1640. També seria escenari dels enfrontaments entre les tropes de Felip V i els catalans al 1714.

Lluita al carrer Portaferrissa, durant la guerra contra Felip V al 1714

Castelló d'Empúries, gràcies a un festival que es diu La Terra de Trobadors, es transforma durant uns dies de l'estiu en una vila medieval. La ciutat empordanesa retrocedeix 12 segles gràcies a la participació massiva dels seus habitants, que escenifiquen situacions quotidianes i personatges de l'època, com les bugaderes, les bruixes i els corsaris. També es poden escoltar recitals de música medieval als carrers i places de la ciutat.

L'església de Santa Maria del Pi va formar al seu voltant el barri del Pi, fora de les muralles de la ciutat medieval. Durant el regnat de Jaume I el Conqueridor es construeix la nova muralla medieval i el barri del Pi passa a estar dins de les muralles de la ciutat.

A Rennes (França), l'Arxiu Nacional de Catalunya (ANC) va adquirir en subhasta pública, per 15.500 euros, més de 500 fotos i un conjunt de documents de **Lluís Companys**, el seu darrer llegat material. ©

(Recopilació i extractes de diverses fonts que parlen de la Història del nostre país.)

LÍNIA SERVEIS

Import/Ex

Productes per promocions d'empreses (electrònica, petit electrodomèstic, parament de la llar).

Delegats a Catalunya

De **LG** (divisió aire condicionat industrial)

Serveis empresarials

Domiciliació d'empreses a Barcelona
Centre telefònic de negocis

LG Electrònics

C/. Doctor Trueta, 157. 08005 Barcelona

e-mail CAP2002@terra.es

Telf. 93 221 05 99 Fax 93 221 93 83

La Mare de Déu del Mont,
un cim força emblemàtic
de la comarca de la Garrotxa, a Girona.

LA MARE DE DEU DEL MONT

Per Lluïsa Goberna

S'arriba per la carretera de Besalú a Figueres, i a l'altura de l'Hostal d'en Vilà, ens trobarem un desviament a l'esquerra, amb una senyalització indicant la pujada al Santuari de la Mare de Déu del Mont, que es troba a uns 19 Km.

Abans, a uns 2 Km. del Santuari es troba el monestir benedictí de Sant Llorenç de Sous, que data de l'any 872. Quant s'arriba al cim (1.124 metres d'alçada), la seva situació privilegiada fan d'ell un balcó impressionant pel paisatge que s'hi divisa.

Des d'allí es pot veure el massís del Canigó, Montseny, Pla de l'Estany, Pedraforca, l'Empordà...

Els inventors del Sistema Mètric Decimal, els científics Delambre i Méchain, el setembre de 1792, varen aprofitar aquesta privilegiada situació, pujant al Mont, per realitzar-hi diferents estudis.

La tradició popular explica que un monjo del monestir tingué un somni en què li deien que havia de construir una ermita en honor de la Verge.

Es començaren les obres al Pla de Solls, però al dia següent quant els treballadors van tornar a la feina, es van trobar que les eines havien desaparegut

Després de força estona de buscar-les van trobar-les al cim de la muntanya. Aquest fet es tornà a repetir a l'endemà i l'abat decidí que es fes l'ermita "on la Mare de Déu volia" o sigui al cim.

Això passava al segle XIV, sent ampliat posteriorment en el segle XVIII.

L'any 1884, del 28 de juliol al 11 de setembre, Mossèn Cinto Verdaguer va viure en aquest Santuari, i des de la finestra de la seva cambra veia el massís del Canigó, el qual el va inspirar per escriure des d'aquí, el seu conegut poema "Canigó".

Avui en dia la seva cambra es conserva com a museu i s'hi troben diferents manuscrits i les 23 primeres edicions dels seus primers llibres.

Canigó

A la terrassa de les instal·lacions del Santuari, on es gaudeix d'un paisatge impressionant, es troben a la paret, unes plaques de ceràmica dedicades a Sant Galderic, Patró dels Pagesos Catalans, nascut l'any 830 a la Catalunya Nord. Santoral 16 d'octubre.

Segons la tradició Sant Galderic va ser un pagès del Roselló que tenia el do diví de fer que els bous li treballessin sols mentre ell resava. Amb la seva fe i fervor va cristianitzar la gent dels vessants pirinencs. Les seves relíquies es guarden al Monestir de Sant Martí del Canigó.

L'Església del Santuari és d'estil "romànic tardà" i data del segle XIV, ampliada posteriorment, el segle XVIII.

A l'interior es troba la imatge de la Mare de Déu del Mont. La Verge data del segle XIV i és d'alabastre policromat. Està assegurada sobre un dau de roca i a la mà dreta porta el ceptre de la reialesa. El nen Jesús, té a la mà dreta el Llibre de la Vida i amb l'esquerra imparteix la benedicció. La imatge original es guarda al Museu d'Art de Girona. ©

"Pujant

al santuari per la banda de Besalú, en arribar a la cima es veu, sobre una capelleta que hi ha, un forat en la roca de l'esquerra: allí fou trobada per un bou l'hermosa imatge de Nostra Senyora del Mont. Aixó fou, segons Alsius, en el segle XIII i no fou venerada en el temple del monestir fins al XIV, en què, veient créixer en el país sa devoció, l'abat Bernat féu construir el temple actual en el bell cim del turó, donant-l'hi per tron perquè la que havia d'ésser Reina de l'Empordà fos vista de tots los pobles i masies del seu reialme".

Mossèn Cinto
1884

INSTITUT DE TÈCNiques DE LA
COMUNICACIÓ ORAL

JOAN PANADÈS

Professor d'oratória

Cursos, Seminaris i Classes Particulars de:
EXPRESSIÓ ORAL, VEU, TÈCNiques DE REUNIONS I PRESENTACIONS

Balmes, 74 - pral. 2a.
08007 BARCELONA - Tel. - Fax 93 488 16 48

Altafulla

Durant una excursió vàrem visitar per primer cop el poble d'Altafulla, ubicat a la Costa Daurada a 9 Km. de Tarragona i a 2 Km. de Torredembarra.

Des d'un primer moment ens va enamorar la seva arquitectura, els seus carrers nets, la seva pau i un cert aroma d'història medieval i sobretot el seu imponent castell, de forma poligonal amb torres angulars i merlets en bon estat, segons tinc entès, al llarg del temps va patir diverses modificacions en el seu interior.

Aleshores vaig interessar-me per la seva història i vaig descobrir que Altafulla, com a nucli de població, no apareix fins a l'època medieval, creixent a redós del castell a mitjans del segle XI.

Per Maribel Gallèn

En el seu territori s'hi ha trobat i s'hi troben vestigis d'èpoques prehistòriques, protohistòriques i romanes. S'han trobat només rastres d'arabització, que la van anomenar "Ata'hulla" que ha produït la possible derivació del topònim Altafulla i petites mostres de ceràmica vidriada.

Les restes romanes són molt abundants, la més estudiada i excavada és la gran vil·la senyorial de Els Munts, situada cronològicament entre els segles II fins començament del segle V d.C., la importància de la qual li ha meregut de formar part del conjunt de Tàrraco declarat per la UNESCO **Patrimoni de la Humanitat** durant l'any 2000.

Posteriorment, el castell d'Altafulla, és citat en altres documents a llarg dels segles XI i XII. En aquell temps deuria ser poc més que una torre bastida amb pedres de la vil·la romana de la plaça de l'església, i que hagués començat essent una quadra del veí castell de Tamarit.

Probablement la primera parròquia d'Altafulla va ser fundada entre 1154 i 1194, fet que dóna a entendre que la població de fora del castell comença a ser prou important.

Durant el segle XIII, Altafulla forma part de la baronia d'Entença, que tenia també per possessions Falset, Cabassers, Colldejou, Garcia, Marçà, Móra, Pradip, Siurana i Tivissa. El darrer senyor d'aquesta baronia fou Guillem d'Entença i de Montcada, conseller reial i germà de Berenguer d'Entença i de Montcada, cap almogàver que organitzà la "venjança catalana". En Guillem d'Entença morí sense fills, raó per la que les seves possessions passaren a domini reial.

Jaume II crea el 1323 el comtat de Prades ajuntant la baronia d'Entença i les muntanyes de Prades per al seu fill Ramon Berenguer. Abans de mitjans de segle Altafulla serà separada del comtat i venuda pel rei Pere III a Bernat de Requesens i de Llorenç. Aquest consta com senyor d'Altafulla i la Nou, en el fogatge de 1370, amb 45 focs. La vila passà del domini reial al domini senyorial, essent vila de baró fins el segle XIX i finalment passà a la família Montserrat actuals marquesos de Tamarit.

Va existir una comunitat jueva en el centre de la localitat (segle XV). Durant aquesta centúria la població va patir pestes i saquejos de pirates

Antigament la part alta del turó d'Altafulla era coneguda com la "Vila Closa". Allà es conserven restes de les muralles, inclòs portals i torres, com la torre de la Casa Gatell, el portal de la Placeta, el de la Plaça del Pou (on està l'Ajuntament) i el de la prolongació del carrer del Forn. Aquesta vila ha sigut declarada Conjunt Històric Artístic.

Com tots els vells llocs Altafulla té curioses llegendes. La més popular és la de "Les Bruixes".

Les bruixes són dones del poble que fan la vida de tothom; procuren passar desapercebudes, a fi que ningú

no les pugui identificar, ni descobrir en llurs activitats. Mentre conviuen amb el poble, la cosa no ofereix cap dificultat. Potser pel tarannà, per la figura estrafeta, o per culpa de les seves escapades, no són ben rebudes per ningú, però no passa d'ací. Les dificultats comencen quan han d'adreçar-se, en grup, allà on tenen les reunions, generalment fora vila. Aleshores la sospita esdevé una certesa i comencen els maldecaps, perquè són identificades com a bruixes, sense cap dubte.

Temps era temps que Altafulla era un poble de bruixes. Tothom estava aclaparat, anguniós, pels estropells que llurs malifetes causaven al pobles i a les coses materials. Era un malviure i una sospita de tothom contra tothom. Penjaments contra les bruixes, i el constant temor pel que vindrà, i una curiositat col·lectiva que creava un gran enrenou entre tots els vilatans, que ho entrellucaven tot, i encara hi barrejaven una fantasia fol·la que no els permetia de mirar-se de fit: qui era aquell?, on anava?.

Deixant de banda les cases que utilitzaven dins la vila, la casa de la Xoixeta, la casa de les Bruixetes -de les quals també provenien els mals-, les més temudes i ignorades eren les de fora vila, on feien les orgies, els sàbats. Els llocs més freqüents on tenien aquestes reunions eren la platja de Tamarit i el Comunidor. Qui passava per aquests llocs, podeu estar segurs que era una bruixa. Anatema contra els sàbats.

Un camí comença a la part sud-oest del poble, cap a la platja; és un camí que travessa parades de garrofers entre dues parets de pedra seca, és el camí de les Bruixes, que després pren el nom del camí de Cametes; això encara avui. És fàcil d'entrar en aquest camí sense desvetllar els mals pensaments. Surts per darrera el poblat o passes pel carrer de Dalt, com qualsevol vilatà adelerat per alguna cosa, i t'esmunys pel camí de les Bruixes; aleshores és quan la cosa es complica, sobretot si no és a ple dia.

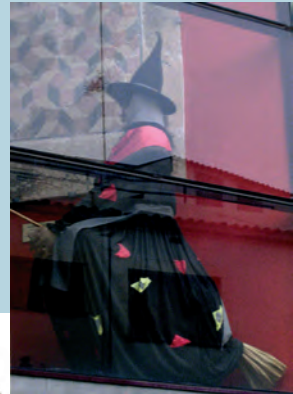
D'aleshores ençà és molt típic trobar en aquest poble moltes bruixetes penjades a la porta d'entrada de les cases, fins i tot l'Ajuntament en té una de molt gran, i també hi ha un restaurant anomenat "Les Bruixes", que per cert és un lloc molt simpàtic i decorat amb molt de gust, amb una cuina excel·lent.

Està tan arrelada aquesta tradició, que el poble ha dedicat una festa "La nit de les Bruixes" que se celebra en el mes de juny.

Finalment crec que ja no existeixen bruixes a Altafulla, o sí?, el que si és cert que ha quedat, és el camí de "Les Bruixes" que avui encara se'l coneix per aquest nom.

Platja i Castell de Tamarit

Per tot això que hi exposat, i per l'encant que embolca aquest indret, ens ha enamorat de tal manera, que ara som veïns d'aquesta estimada vila d'Altafulla. ©

MONESTIR DE
San Juan de la
PEÑA

**"...la boca de un mundo de peñas-
cos espirituales revestidos de un
bosque de leyenda, en el que los
monjes benedictinos, medio ermi-
taños, medio guerreros, verían
pasar el invierno, mientras pisote-
aban la nieve jabalíes de carne y
hueso, salidos de los bosques,
osos, lobos y otros animales salva-
jes"**

Miguel de Unamuno

El setembre passat, un grup d'amics de l'Institut vàrem anar a fer un itinerari pel Pirineu Aragonès. Va ser sobre tot un viatge d'oci aprofitant uns dies de pont i a més de gaudir de la gastronomia dels diferents llocs, el que més ens va atraure va ser introduir-nos en la història i cultura dels diferents indrets que vam visitar i que té molt a veure amb el nostre passat històric.

El nostre principal objectiu, va ser visitar l'emblemàtic Monestir de San Juan de la Peña, el més important d'Aragó, a l'Alta Edat Mitja. Segles més tard, al 1889, va ser declarat Monument Nacional.

MIMETITZACIÓ AMB LA NATURA

"Trèieu la muntanya al Santuari i haureu mutilat el monument" s. XIX

Situat en les denominades Serres Exteriors del Pirineu Aragonès, a la província d'Osca, i a pocs quilometres de la ciutat de Jaca, el monestir està rodejat d'un entorn natural d'una gran bellesa, i que per la seva importància i riquesa de flora i fauna, aquest ecosistema és un Espai Natural Protegit.

A més, el fet que el monestir estigui enclavat en la mateixa roca de la penya formant part d'ella, tot això fa que no es pugui separar el monestir del seu entorn natural, doncs formen una simbiosi perfecta, quasi sagrada.

EL MITE DELS ORÍGENS DE LA SEVA FUNDACIÓ ENS POSA EN CONTACTE AMB EL SIMBOLISME ANCESTRAL.

En aquest lloc, en cultes anteriors, es diu que hi va haver una ciutat o santuari, que es deia Pano, en record al déu Pan, i dels rituals pànics que es feien molt abans del cristianisme.

La llegenda diu, que un noble de nom Voto, caçant per aquells indrets, perseguint un cérvol, va caure pel precipici del Mont Pano. Quant anava caient amb el seu cavall, va demanar ajut a Sant Joan Bautista i miraculosament no li va passar res. Llavors en el fons del barranc, va veure una cova en la que descobrí el cos incorrupte de Juan de Atarés, un eremita mort allí, en olor de santedat. Després d'aquest succés, va deixar tots els seus béns i se'n va anar junt amb el seu germà Felicio, a viure a la cova e iniciar una vida eremítica.

Després de morts ells dos, van anar a la cova dos anacoretas que es deien Benedicto i Marthelo, i més tard, sobre el segle IX es va consagrar el lloc com a monestir, acollit a la regla de Sant Benet

FENT HISTÒRIA

El Monestir està considerat com el lloc on es van assentar les bases del que seria el primitiu Contat d'Aragó, que va sorgir en el segle IX.

Galindo Aznarés II, Comte d'Aragó, va fundar un monestir a l'any 920, dedicat a Sant Julià i Santa Basilisa. El recinte va ser aixecat al mateix lloc, en el que havien estat vivint els antics eremites. D'aquesta construcció queda l'Església Baixa, o Hispànica que constitueix el primitiu nucli del monestir, en la qual es troben les tombes de cinc abats.

Església Baixa, amb les tombes dels abats

Altar de l'Església Romànica o Alta, amb el Sant Greal.

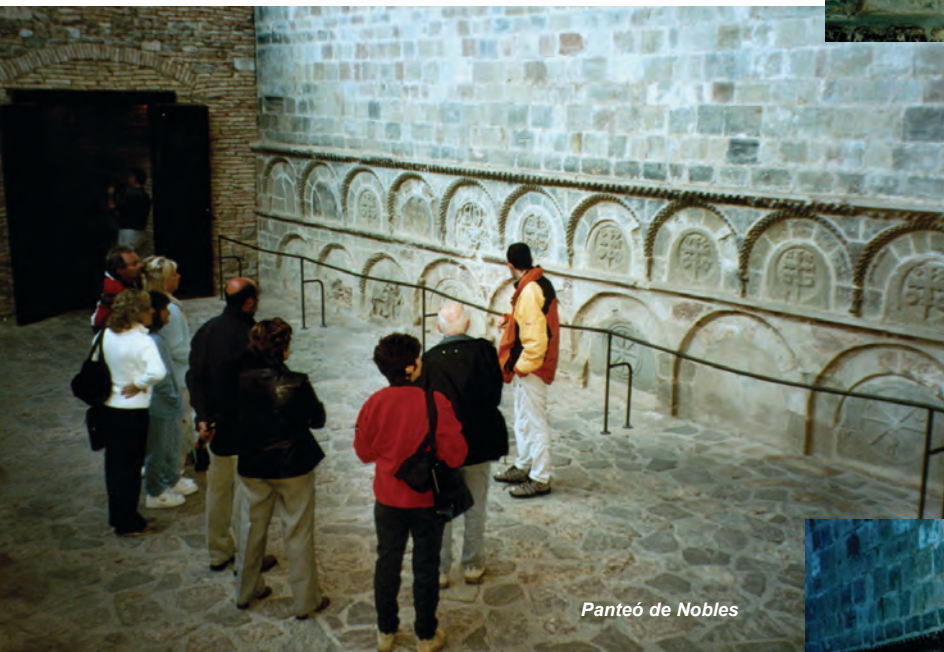
A sobre d'aquest monestir, Sancho el Mayor de Navarra, va crear el de Sant Juan de la Peña, construint llavors l'Església Alta o Romànica, consagrada l'any 1094.

En l'absis central podem veure una reproducció del Sant Greal, que es diu que va estar guardat zelosament, per protegir-lo de les invasions musulmanes i que s'utilitzava durant la consagració de les cerimònies religioses més importants. Si us poseu davant de l'altar de peu i en silenci, trobareu una pau i una força interior realment sorprenent.

Segons la tradició, el Calis de Josep d'Arimatea, va arribar a Osca, sobre el segle III, i el va portar Sant Llorenç. Va ser canviat de lloc diverses vegades, fins arribar a San Juan de la Peña, a través del primer bisbe de Jaca, Sancho, que renuncià al seu bisbat el 1076, va tornar a San Juan de la Peña, portant amb ell el vas sagrat. Allí va estar més de tres-cents anys, fins al 1399. Aquest mateix any, el rei Martí l'Humà el va fer traslladar a Saragossa i posteriorment a la Capella Reial de Barcelona. Anys més tard entre 1410 i 1424 es va portar definitivament a València.

Detall d'una làpida, que representa l'ascensió del difunt, custodiat per dos àngels, mentre que a sota els familiars l'estàn vetllant i plorant.

Panteó de Nobles

Seguint l'itinerari arribem al Panteó de Nobles. A partir de principis del segle XI, quan va ser enterrat el primer Rei d'Aragó Ramiro I, el monestir es convertí en Panteó Reial. Per això aquí es troben les tombes de nobles aragonesos i navarresos, que per ser enterrats aquí, feien grans donacions en benefici del monestir.

Destaca el tipus de decoració dels arcs de mig punt dels nínxols superiors, el "ajedrezado jaques", dit així per la seva similitud amb una taula d'escacs i perquè l'origen d'aquest tipus de decoració es troba en la zona de Jaca.

L'any 1134, se separà Navarra d'Aragó, i Ramiro II el Monjo, és proclamat rei. El rei posteriorment va casar la seva filla Peronnella, que havia complert un any, amb Ramon Berenguer IV, Comte de Barcelona que passava dels vint. Els esponsals es van celebrar a Barbastro l'any 1137, (però el matrimoni no es va dur a efecte fins l'any 1150, quan la nena tenia catorze anys).

COM A RESULTAT D'AQUEST MATRIMONI VA NÈIXER UN NOU ESTAT, LA CONFEDERACIÓ CATALANO-ARAGONESA, CONEGUDA COM LA CORONA D'ARAGÓ

El Claustre, la peça més emblemàtica del monestir

Els 32 arcs amb els seus magnífics capitells romànics (en falten alguns) daten dels segles XII i XIII i expliquen la Gènesi, la vida de Jesús i uns altres representen diversos animals mitològics.

Però la principal màgia que té aquest claustre és la naturalesa del lloc. És un dels pocs claustres en què construït a l'aire, la pròpia roca li fa de sostre, fent una comunió perfecta entre les pedres, l'art i la natura i per sobre de tot, el silenci.....Tota una joia pels sentits. ©

*A dalt, detall del capitell, que representa l'entrada de Jesús a Jerusalem.
A baix, detall d'Adam i Eva.*

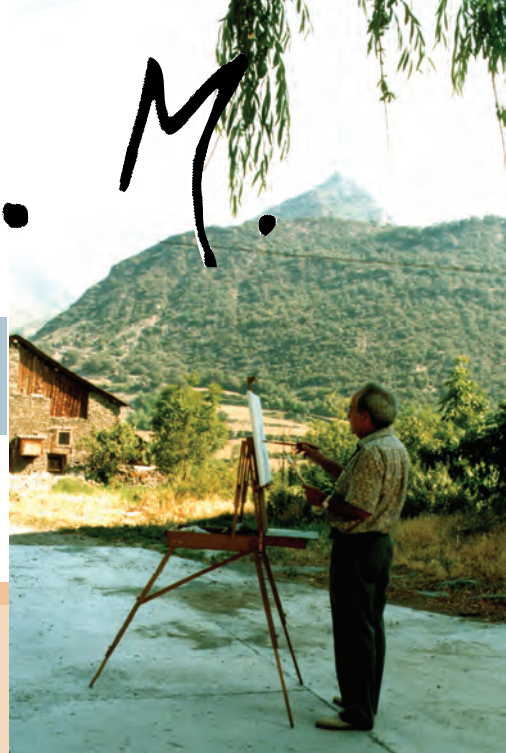

F. Deltell. M.

La maduresa pictòrica

Del seu llarg bagatge artístic destacaríem entre d'altres les següents exposicions:

EXPOSICIONS INDIVIDUALS

- 1990.- Sala Pico Moncayo, Barcelona.
- 1991.- Sala d'Art Casas, Barcelona.
- 1992.- Sala d'Art Ajuntament d'Olesa de Bonesvalls, (Barcelona.)
- 1993.- Sala d'Art Ateneu Artístic, Maó (Menorca).
- 1994 -1996.- Sala d'Art Casas, Barcelona.
- 1997.- Sala d'Art La Caixa, Carrer Nou, Maó (Menorca).
- 1998.- Celler de Can Ginestar, Sant Just Desvern (Barcelona).
- 1999.- Sala d'Art La Caixa, Carrer Nou, Maó (Menorca).

PREMIS

1997.- Primer premi III Concurs de pintura del Col·legi d'Agents Comercials de Barcelona.

Nos ofrece Francesc Deltell una pintura intensa, vibrante y que se manifiesta en una temática amplia, pero que concede importancia al paisaje. Es pintor amante de plantar el caballete frente al tema y captar la atmósfera que en un momento determinado se produce; sus paisajes, portadores de una densa carga humana, son un puro juego de volúmenes y ritmos cromáticos que captando una visión naturalista de la realidad sirven al tiempo de soporte y manifestación de las emociones y sentimientos del artista. La forma y su definición nos es ofrecida mediante unos contrastes colorísticos expresados con valentía y simplificados hasta el punto justo, sin caer en el detalle innecesario.

Calidad y sentimiento son los grandes valores de su obra.

J. Llop S.

BIBLIOGRAFIA

Diccionari Ràfols d'Artistes Contemporanis de Catalunya i Balears.

Revista Gal Art.

Membre de l'Institut d'Estudis Històrics Medievals de Catalunya.

Obra en col·leccions privades a Espanya, Gran Bretanya, Suïssa, França, Corea, etc.

EXPOSICIONS COL·LECTIVES

1992-1993.- Cercle Artístic Sant Lluç, Barcelona.

1996.- Grup Arsix, com a membre de l'Institut d'Estudis Històrics Medievals de Catalunya, a l'Hotel Estela de Sitges (Barcelona).

1998.- Com a membre de l'Institut d'Estudis Històrics Medievals de Catalunya, a l'Ajuntament de Cardona.

1999.- Villarroel-Art, Unió d'Artistes, Barcelona. ©

La nostra estimada Barcelona és una ciutat d'arrel molt antiga i gaudeix d'una rica tradició històrica, plena d'esdeveniments i personatges que durant la seva època varen ser protagonistes de fets molt importants dignes de ser recordats.

A l'anar passant els anys, de generació en generació, i segons la fantasia popular, aquests fets han arribat a transformar-se i han sorgit el que coneixem com llegendes.

N'hi ha que són, per la seva curiositat, embadalidores i d'altres ens fan saber l'origen de coses que ja eren a l'oblit.

Font de la Portaferrissa

Per Joana Tarín

LLEGENDES de BARCELONA

EL CARRER PETRITXOL

Durant la dominació musulmana, només s'havia permès als cristians tenir oberta una sola parròquia on poguessin celebrar els serveis religiosos, era l'església del Pi.

Ara bé, el vell sacerdot havia de dir la Missa a les cinc del matí, abans de rompre el dia, doncs a la sortida del sol els moros començaven les seves oracions i consideraven una ofensa que a la mateixa hora es fessin les Misses dels cristians.

Per si tot això fora poc, havien de fer una gran volta per anar a la parròquia doncs l'emir els prohibia passar pel camí que anava del raval a l'església, ja que segons deia era per els mahometans.

Un bon dia, després de dir Missa el sacerdot va anar a treure aigua del pou per rentar el calze i la patena, quan, de sobte, li va caure el cubell dins del pou.

Amb una corda i uns ganxos va intentar treure'l, però en lloc del cubell va treure un cofre ple de monedes d'or. Va tornar a tirar la corda dins del pou i, per segona vegada, va tornar a treure un altre cofre ple d'or.

Era un tresor que els cristians devien amagar quan van fugir de la invasió dels sarraïns

El sacerdot va pensar que aquell or li valdria per fer un tracte amb l'emir i s'en va anar a trobar-lo.

"Voldria, Senyor, comprar el camí que va des de la muralla fins a l'església perquè poguessin passar els

feligresos sense haver de donar tanta volta per assistir als actes religiosos."

L'emir li va contestar:

"Per això us caldrien molts diners i vós no podeu pagar-ho."

"Digueu-me quants diners i jo veuré que puc fer."

"Doncs bé el preu és tant alt que per molt que vulgueu no hi arribareu pas."

"Si voleu comprar aquest camí, heu d'omplir el terra

Carrer de Petritxol

de monedes d'or, des de l'església fins a la Porta Ferrissa".

Van passar els dies i el sacerdot va fer netejar el fons del pou i encara van treure més tresors.

Va anar a veure a l'emir portant-li totes les monedes que va trobar i començà a escampar-les pel camí. Quan faltaven pocs metres per arribar a la Porta Ferrissa, se li van esgotar les monedes, però l'emir, en veure que podia perdre aquella fortuna, li va dir al sacerdot:

" Si no teniu prou monedes per arribar a la Porta Ferrissa, us donaré els terrenys fins on arriben les monedes. Obrirem una nova porta a la muralla i per aquesta porta i pel camí podeu anar els cristians al vostre temple."

L'emir va fer recollir totes les monedes escampades i manà obrir una porta a la muralla molt a prop de la Porta Ferrissa, aquesta nova porta o portitxol va donar nom al **carrer Petritxol**.

EL PALAU DE LA VIRREINA

A Barcelona hi ha una plaça i una estació del "Metro" que porta el nom de "Virrei Amat". Aquest nom correspon a en Manuel Amat i Junyent, que va ser Virrei del Perú des de l'any 1761 al 1766.

Quan va acabar el virregnat i tornà, va fer-ho precedit d'una fama d'home progressista i molt lliberal, de pensament i de fets. Es parlava d'afers amorosos amb una còmica i galantejos amb varies dones. També era amic de polítics i escriptors, envoltant-se d'intel·lectuals i personatges importants.

En Manuel Amat era vidu i vivia amb una germana i el seu nebot, aquest era fadrí, i l'oncle li va preparar un casament, com es feia a l'època, amb una senyoreta de bona família (els Fivaller) orfe i educada en un convent de monges.

Així que va disposar la celebració de les noces amb tota la lluentor que un Amat i una Fivaller mereixia.

Arribat el dia del casament, que se celebrava a l'església de Betlem a la Rambla, quan ja tots els convidats esperaven al nuvi, aquest no apareixia en lloc. Anava passant el temps i la gent començava a impacientar-se.

Després d'una bona estona d'esperar, un amic del nuvi, amb cara llarga, va anar a trobar a en Manuel i va dir-li que el seu nebot havia fugit, que no volia casar-se, ja que això del matrimoni li semblava una condem-

na i decidí fer-se a la mar en un vaixell que anava cap Itàlia.

L'església plena de gom a gom de convidats de les més altes esferes barcelonines, bullia en comentaris. Aleshores, en Manuel, va fer cridar a la núvia a la sagristia i davant el capellà que havia de celebrar el casament, li va dir:

"Em sap molt de greu el menyspreu del meu nebot, però si vostè vol ho podem arreglar, jo m'ofereixo a casar-me amb vostè, si li sembla bé".

La núvia es va quedar sobtada. Al mateix temps que pensava que ja que el nebot havia fugit, l'oncle era un home que feia patxoca, i molt ric. Ja se sap, les penes amb pa no són tan grosses. Per què dir-li que no?. Així doncs van sortir del bracet de la sagristia i es van casar.

Al cap de poc temps en Manuel va comprar uns terrenys a la Rambla, i va fer construir el millor palau que s'havia fet a Barcelona en el segle XVIII. Quan estava preparant el trasllat per anar-hi a viure, una apoplexia li va segar la vida.

Palau de la Virreina

Així doncs qui va anar a viure al palau, fou la seva muller, anomenant-se l'edifici "**El Palau de la Virreina**", nom pel qual, avui, encara es coneix.

EL FOSSAR DE LES MORERES

En Marcús era un personatge que va viure en el segle XIII, i de ser un humil missatger, va arribar a tenir el càrrec de Correu Major del Barcelona, o sigui que tots els missatges que sortien d'arreu de Catalunya, Aragó i València, els seus genets eren els encarregats de fer-los arribar a la seva destinació. Tanmateix, també es va fer càrrec del monopoli de la correspondència de tota la Mediterrània.

Aleshores, no cal dir que en Marcús es va fer immensament ric, va comprar moltes finques, visquent en l'opulència i la consideració de tothom.

A la parròquia de Sta. Maria del Mar li calien uns terrenys per fer-ne un fossar on poder enterrar als feligresos pobres, per això un bon dia el rector de la parròquia, a l'hora del capvespre, se'n va anar a trobar en Marcús per demanar-li, ja que posseïa tal riquesa, si voldria fer-ne donació d'un hort ple de moreres que era molt a prop de l'església.

En sentir aquesta petició, Marcús quedà pensatiu, doncs no li feia gaire gràcia això de donar l'hort de les moreres, però sent com era un personatge tan important tampoc podia negar-s'hi, així que li va fer una proposta al rector.

"Us faré donació d'aquest hort de les moreres, perquè el beneïu i el feu servir com a fossar, però amb la condició de que si en quinze dies no haguéssiu enterrat cap difunt, serà senyal de que no és tan necessari l'esmentat fossar i jo anul·laré la donació".

Varen passar els quinze dies sense que, sorprenentment, no es morís ningú, i de bon matí del dia quinze en Marcús va anar a la parròquia per anul·lar la donació.

A l'arribar a l'hort de les moreres estava molt content de no perdre aquella propietat i, tanmateix, d'haver quedat com un senyor.

De sobte li va venir un ofec i posant-se les mans al pit va caure mort.

Tothom va córrer per ajudar-lo, van cridar al rector, però ja no es podia fer res. El rector va encomanar-li l'ànima a Déu i va quedar molt amoïnada. Ja feia els quinze dies de la donació i havia perdut els terrenys pel fossar.

Al tornar-se'n a la parròquia, de cop i volta, el rector es va aturar. No!, no feia els quinze dies!, doncs ara era el

El Fossar de les Moreres

matí i quan en Marcús li va fer la donació era el capvespre, o sigui que encara no havia finalitzat el termini.

Déu meu! en Marcús ha vingut a ratificar la donació i ha portat el primer cadàver, el seu propi cadàver per enterrar, perquè l'hort de les moreres es convertís en fossar.

El fossar de les moreres era situat al costat de l'església de Sta. Maria del Mar, i es on foren enterrats tots els barcelonins que varen morir defensant la ciutat durant la guerra de Successió.

En record dels herois morts en 1.714 l'Ajuntament va fer posar una làpida amb aquesta inscripció:

"Al fossar de les moreres no s'hi enterra cap traïdor fins perdent nostres banderes serà l'urna de l'honor". ©

Entrevista a **MARIANO MONTIA** Fundador de

LAS VELAS de **MARIANO**

Com s'et va ocórrer de muntar una cereria?

Des de molt jove he sigut un gran apassionat de les espelmes, mireu fins on arribava la meua passió que fins i tot jo mateix m'he les feia, per a mi i per als meus.

S'ha de dir que tothom que me les veia fer quedava bocabadat dels processos que utilitzava per a fer-les. Uns processos que els vaig aprendre llegint i recopilant informació de llibres molt antics dedicats al món de l'alquímia, i mica en mica els anava posant en pràctica. Els vaig posar tant en pràctica que em vaig fer un gran entenedor dels sistemes de fabricació de les espelmes.

Així d'aquesta manera vaig començar a fer-ne més i més, i la gent m'anava encarregant cada vegada més espelmes, fins que vaig creure que aquesta si era la meua vocació, i el més important,

m'agradava el que feia i a més d'això m'agradava com ho feia.

I com sempre he sigut molt emprenedor, no m'ho vaig pensar massa i vaig decidir de posar en pràctica tots aquells coneixements i muntar la meua pròpia cereria.

Et va ser difícil el comercialitzar els teus productes?

El procés de fabricació ja ha quedat esmentat que era molt artesà, però alhora de vendre-les a fora del cercle de les amistats i coneguts em vaig topar amb la crua realitat. Tenia un molt bon producte fet a mà amb una qualitat extraordinària que havia de competir amb grans empreses, amb processos molt industrialitzats i amb unes grans logístiques de vendes, i jo tot sol amb la tossudesa que em caracteritza i amb una gran constància em vaig anar fent un foradet en el mercat.

Vaig fer entendre a la gent que aquelles espelmes duïen un trosset de la meua personalitat i que jo responia directament dels meus productes, i mica en mica la gent les va anar provant. En un principi, perquè creïen en mi, però tot seguit s'adonaven que aquelles espelmes no eren les mateixes que havien vist fins el moment i la majoria de gent que les provava repetia. Així vaig començar la meua cavalcada entre la fabricació i la venda d'espelmes.

Encara feu servir els mateixos sistemes de fabricació que abans?

Tots els processos que utilitzo per la fabricació de les espelmes són totalment manuals i no intervé cap tipus de motor.

A la meua cereria és la persona que crea amb les seves propies mans, una darrera l'altra tot els tipus d'espelmes. Tots els processos daten de finals del segle XIX i principis del segle XX. D'aquesta manera ens em consolidat en un mercat molt explotat, però hi ha una minoria que s'apasiona per l'artesania i la qualitat que els hi donem als nostres productes. Així la repercussió mundial que actualment tenen els nostres productes avalen la nostra gran marca.

Per això avui parlar **de MARIANO és parlar de tradició, artesania i saviesa.** ©

MONESTIR de SANT PERE de CASSERRES

Per Lluís Goberna

VISITA A LA VALL DE SAU-COLLSACABRA (OSONA), AL MONESTIR DE SANT PERE DE CASSERRES, A L'ESGLÉSIA DE SANT ESTEVE DE TAVÈRNOLLES I L' EMBLEMÀTIC PARADOR DE SAU.

UN DELS MONUMENTS MÉS IMPORTANTS DE L'ARQUITECTURA ROMÀNICA CATALANA, ÉS L'UNIC MONESTIR DE L'ORDE BENEDICTÍ FUNDAT A LA COMARCA D'OSONA.

Declarat Monument Històric-Artístic amb categoria de Monument Nacional. Per decret del 3 de juny de 1931.

Fou construït en el punt més extrem de la carena de Casserres, la qual, per la seva configuració geogràfica, forma una península rodejada pel meandre més espectacular que dibuixa el riu Ter quan abandona la plana de Vic per endinsar-se cap a les Guillaries.

Com sempre vàrem sortir de la Plaça de Catalunya sobre les 9.30 hores. L'autocar estava ple, ja que la visita era de les més boniques que s'han fet. Els components de l'excursió, a més de gaudir de l'explicació del guia, vàrem comptar per part de l'Institut, d'uns fulls que explicaven cronològicament la Història del Monestir.

Després d'una molt breu parada, La Vall de Sau i el pantà ens va omplir els ulls d'unes vistes impressionants. Quan vam arribar a la recepció de Sant Pere ja ens esperava el guia i un servei de tot terreny pels que no podien caminar gaire, doncs els autocars no arriben fins al Monestir. El camí de la recepció fins el Monestir és realment un passeig de gran bellesa.

Acabada la visita vàrem gaudir d'un interessant audiovisual que explicava la seva història i llegenda...una bona part, narrada en primera persona per la vescomtessa Ermetruit.

Camí a peu del Monestir

HISTÒRIA

Al segle IX, sobre aquest enclavament hi havia un Castell termenat conegut com Castrum Serrae, del qual es té notícia pels vestigis trobats i la documentació de l'Arxiu Capitular de Vic

A l'any 1005 el Comte Ramon Borrell va cedir a la vescomtessa Ermetruit la muntanya de Casserres. La vescomtessa junt amb el seu marit, vescomte d'Osona i Cardona, van fundar el Monestir i a partir de l'any 1012, es va convertir en Abadia amb 12 monjos, sota la regla de Sant Benet. Està documentat que el seu primer Abat es deia Acfred. Temps després al no poder mantenir els 12 monjos necessaris per seguir sent Abadia va baixar a la condició de Priorat.

El conjunt arquitectònic es una estructura romànica dels segles XI i XII, i la seva construcció va ser amb la pròpia pedra de la muntanya, que es treia de la roca i es tallava.

L'església es de l'any 1006 i es va consagrar a l'any 1053, amb una construcció molt austera. És l'església més ampla del romànic català, tenint més amplada que fons.

L'any 1079 els vescomtes d'Osona Ramon Folc i el seu germà Folc II, van unir Sant Pere de Casserres amb el Monestir de Cluny. Aleshores Casserres va perdre la independència i es convertí en el centre d'administració dels béns de Cluny a Catalunya.

En el transcurs del temps, va començar la seva decadència, degut a la pesta, la despoblació del 1358 i altres circumstàncies com posteriorment un terratrèmol al 1427, que el va deixar molt mal parat. Tot això afectà al monestir i amb els anys va passar a convertir-se en masoveria.

L'any 1572 el Priorat i tots el seus béns es van unir al col·legi dels Jesuïtes de Betlem de Barcelona, fins el 1767, en què van ser expulsats d'Espanya per Carles III. Posteriorment va passar a mans de la família Arisa-Pallàs que als anys 50 va fer començar les obres de consolidació més importants. L'última restauració va ser feta l'any 1998 per la Generalitat i s'obrí a les visites del públic.

Durant un procés de restauració dels segles IX i X, es van trobar a la sagristia diverses tombes antropomòrfiques.

Es creu que anterior al Monestir i abans del Castell, van haver-hi assentaments romans i musulmans i que d'aquest indret se'n deia el Puig dels Moros, essent en aquelles èpoques, un enclau molt important.

Tombes antropomòrfiques

Recreació de la cuina

Refectori

Actualment dins el Monestir hi ha unes maquetes on es pot veure com eren les diferents estances en l'època passada i que junt amb els mobles fan una interpretació de com era la vida monàstica.

S'ha trobat documentació en la qual

s'explica com era la vida al Monestir. Segons es diu en l'esmentat document, era un lloc amb bastants recursos, tenien bodega i celler, amb vinyes i és creu que possiblement és feien el vi. L'alimentació era austera, menjaven dos cops al dia i tenien cultius i animals.

La taula en què dinaven tenia forma de mitja lluna i era molt practica per servir. Actualment es podria dir que es una taula de disseny. A més a més hi havia una trona en la que hi llegia un dels monjos, mentre els altres menjaven en silenci. Aquest silenci durava tot el dia, excepte quant, es reunien a la Sala Capitular.

Dormien sobre fusta i màrrega (matalàs de palla). També tenien Biblioteca i escriptori. L'estança i despatx del Prior, era l'única de tot el monestir que tenia llar de foc.

Estança del Prior

Degut al seu emplaçament privilegiat, amb una gran força tel·lúrica, es diu que antigament en aquest lloc se celebraven aquelles i més actualment s'han fet psicofonies.

LLEGENDA

Una antiga llegenda diu que el monestir de Sant Pere de Casseres fou fundat pels vescomtes d'Osona i Cardona sobre les relíquies d'un infant dels vescomtes que es conservà momificat, el qual, tres dies després d'haver nascut, va parlar i va dir que no viuria més de trenta dies i que un cop mort el seu cos fos posat dins d'una arca tancada, sobre una mula. Allà on s'aturés l'animal s'havia d'edificar un monestir sota l'advocació de Sant Pere. Les relíquies d'aquest infant van ser molt venerades. Actualment, el mes de maig passat, es van tornar les despulles del nen, que havien desaparegut i es guarden en un mas.

També vàrem visitar l'Església de Sant Esteve de Tavèrnoles un bell exemple del romànic català, situada a la porta de les Guillaries. Al seu costat es troba una monumental roca on està incrustada una imatge de la Mare de Deu, harmonitzant l'espiritualitat i l'art amb l'encís de la natura.

Sant Esteve de Tavèrnoles
Església Romànica
Segle XI

Tampoc hi va faltar un punt polític i emocionant pels catalans, perquè una vegada acabat el recorregut, vàrem anar a dinar al Parador de Vic-Sau, on l'any 1979 una comissió de parlamentaris catalans van redactar L'ESTATUT D'AUTONOMIA, conegut com L'ESTATUT DE SAU.

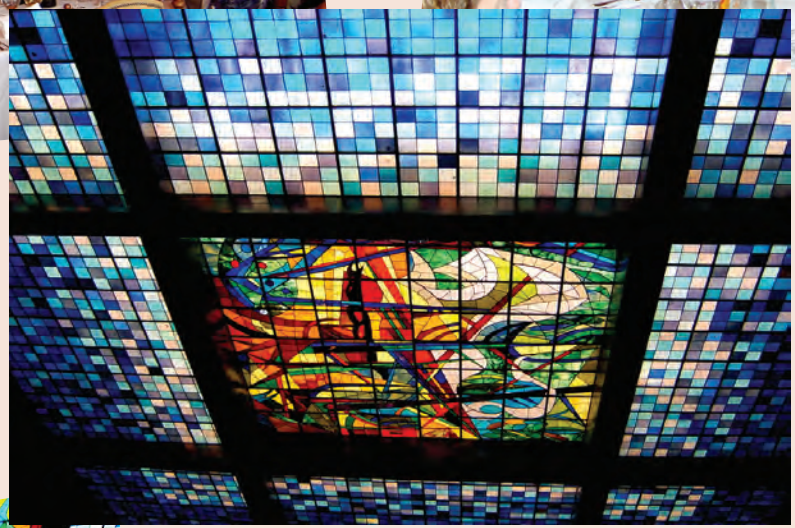

Panoràmica des del Parador

Bon dinar, amb un agradable ambient i l'obsequi d'unes ampolles de vi dolç, molt adient per la propera castanyada i que vam acabar amb la contemplació de les magnífiques vistes que gaudíem, des del Parador.

Del Parador, acollidor i confortable, el que més destaca és el magnífic vitrall del sostre del saló principal, d'una gran bellesa, com podeu apreciar a la fotografia.

A la tornada ens van comentar que teníem en perspectiva una castanyada i un viatge a Egipte per celebrar la Nit de Cap d'Any navegant en vaixell pel riu Nil. També es va anunciar, de moment sense data, el tradicional Sopar de Germanor del mes de desembre per repartir el Cartulari nº 9.

I de pluja ni una gota, tot i que el temps no estava gaire clar, vam poder gaudir d'estones de sol. Res més, amics i fins la propera. ©

LAS VELAS
DE
Mariaw[®]

Fabricación de todo tipos de velas y velones, siguiendo el método, artesanal en toda su elaboración. Máxima calidad en todas las materias primas.

Artesanía,
Tradición y
Sabiduría

CERERA MARYAM S.L. Polígono Industrial Can Castells
CL/ Juan de la Cierva 8 d 08420 Canovelles - Barcelona
(SPAIN) telf. (34) 93 840 02 39 fax.(34) 93 840 13 04

SALVADOR DALÍ ESCULTOR

LA PASIÓN POR CONOCER EL FUTURO EL TAROT

Exposición dedicada al polifacético y genial artista Salvador Dalí. Centrada en su obra tridimensional y más desconocida, se pueden ver unas 70 esculturas, entre las cuales se encuentran las 44 de la colección Clot creadas por Dalí con sus propias manos partiendo de modelos de cera.

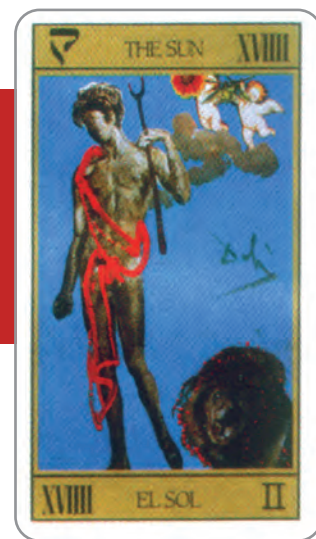
Dalí enriquece el Tarot en su amplia simbología de los números, métodos y técnicas con su belleza artística, sus nuevas imágenes y signos. La lectura (imaginativa) de las cartas permite a cada uno leer lo que es capaz de percibir; por eso es interminable, personal e intransferible. La obra que ha creado Dalí permite al adivino una libertad imaginativa y una lectura irrepetible.

Interpretado de una forma muy personal, Salvador Dalí plasmó el juego de las 78 cartas del libro del Thot (divinidad egipcia que era el Dios de los magos - Dios de la sabiduría y de la medida del tiempo).

Dividida en diez espacios y complementando las esculturas con cerca de 400, entre grabados y litografías, 200 fotos y 40 dibujos, además de algunos objetos singulares.

"Estoy en un permanente estado de erección intelectual". SALVADOR DALÍ

**SALVADOR DALÍ
-ESOTÉRICO-
(1904-1989)
LA PASIÓN POR
CONOCER EL
FUTURO. EL TAROT.**

Ligia N. Dragos

Forest & Carrillo

Asesores

*Gestión Empresarial
Fiscal - Contable
Jurídica y Laboral*

Av. Paral·lel, 98 Esc. B Entre 2a.
BARCELONA 08015 (SPAIN)
Teléf. 93/442 78 88 Fax 93/441 97 01

e-mail: asesores@forest-carrillo.com
www.forest-carrillo.com

*Para información de nuestros servicios y equipo de profesionales, les recomendamos visite
nuestra página WEB.*

SALVADOR DALÍ

ESCULTOR

*Elefant Còsmic. Bronze fos a la cera perduda. Obra original de Salvador Dalí.
Pertanyent a la col·lecció Clot i creat al voltant de 1970.*

*La Sala Güell, situada a l'edifici del Reial Cercle Artístic, Palau Pignatelli, C/. Arcs n.º 5 de Barcelona.
Presenta la mostra "Dalí escultor".
Una ocasió única de contemplar obres procedents de varies col·leccions privades.*

L'Acadèmia Tastavins "St. Humbert" del Penedès nomena Acadèmic a Joan Panadès i Muñoz, membre i Acadèmic de l'Institut.

El passat 11 de juliol de 2003 i en el seu 38 capítol extraordinari d'investidura va ser investit Acadèmic de número el nostre company **Joan Panadès**.

L'acte es va realitzar a la magnífica finca de les bodegues Joan Sardà a Castellví de la Marca. En el mateix acte va ser investit Acadèmic d'Honor l'il·lustre senyor **Josep Lluís Carod-Rovira** i de mèrit a la senyora **Núria Feliu**. Entre els setze acadèmics de número, seguint l'ordre alfabètic, va ser investit també el senyor **Carles de Montoliu**, baró d'Albi i bon amic del nou acadèmic.

L'acte, celebrat als jardins de la finca, va comptar amb més de 250 convidats. Després de la investidura va tenir lloc un aperitiu i un esplèndid sopar.

Una novel·la ambientada a Vic guanya el premi Pere Ramon Roca de la Garriga La barcelonina Núria Mínguez és l'autora de "Vic, mon amour"

La Garriga. **Vic, mon amour**, una novel·la ambientada a Vic i escrita per la farmacèutica i escriptora barcelonina **Núria Mínguez**, ha guanyat la novena edició del premi de narrativa Pere Ramon Roca. El premi, que organitza Contrapunt, Associació Unesco de la Garriga, es va entregar dijous al vespre a la Garriga. Aquest certamen literari està dotat amb 500 euros i amb la publicació de l'obra guanyadora que arribarà a les llibreries per **Sant Jordi**. Al concurs es van presentar un total de 10 obres.

Vic, mon amour és una novel·la d'intriga. La trama es desenvolupa a partir de dos misteriosos assassinats que, en principi, no tenen cap relació. La investigació d'aquests dos crims que fan els Mossos d'Esquadra és l'element que permet al lector "veure la vida de diferents personatges i famílies de la ciutat"..., explica l'autora que ja ha publicat 20 novel·les més. Mínguez afirma que va triar la ciutat de Vic com a escenari de la novel·la perquè és "una capital important, catalana i amb molta història". **L'autora és Acadèmica de l'Institut.**

Del Diari El 9 Nou

MÀGIC 2003 INTERNACIONAL

Els passats dies 7, 8 i 9 de novembre es va celebrar, com cada any, el certamen **MÀGIC**. Vàrem visitar l'estand de la Cereria Maryam, més coneguda com a "**Velas Mariano**" i a més a més de l'originalitat i bon gust del seu stand, vàrem gaudir d'un audiovisual prou interessant i molt màgic, força adient per aquest certamen, sobre la fabricació artesana d'espelmes.

INVESTIDURA DE L'ORDE DE CARLOS V

El passat dia 8 de novembre es va celebrar a "**El Alcázar de Segovia**" la tradicional **Investidura de l'Orde de Carlos V**. Després del Solemne Acte va tindre lloc un Sopar i ball de Gala al Parador. Varen assistir en nom i representació de l'Estament, En **Josep de Alberto** i senyora.

HISPANO EGÍPCIA

El passat 23 de juliol el **President** i el **Delegat de Cultura** de L'Associació Hispano Egípcia, van ser invitats a la residència de l'**Embaixador d'Egipte** a Espanya, a Madrid, senyor **En Mohamed E. Khalil** amb motiu de la celebració del **Dia Nacional d'Egipte**. L'acte va acollir diferents personalitats del món de la política, de l'empresa i de les arts.

Josep de Alberto

CONFERÈNCIES

Lluís Grifol

Cicle de conferències de tardor - hivern 2003.

Aquesta vegada van tindre lloc al nou Auditori del Centre Cívic **ATENEU FORT PIENC** de Barcelona. Van ser els ponents els senyors **Josep de Alberto, Lluís Grifol i Angel Gordon**, suficientment reconeguts per la nombrosa audiència que ha anat seguint tots els cicles de conferències.

Àngel Gordon

L'escultor Ramon Cuello

ens va invitar al seu estudi-taller, per a veure en primícia l'escultura en fang del **Papa Joan XXIII**. Aquest treball el realitzà per encàrrec de la parròquia de **Santa Eulàlia d'Esparraguera**. Posteriorment serà fosa en bronze i beneïda al mes de gener, en cerimònia solemne a la mateixa església d'Esparraguera. L'escultor amb el seu llarg bagatge professional i gran sensibilitat, ha sabut plasmar, sobre tot, la bondat que emanava el rostre del Papa.

FINQUES CLARAMUNT

Administra, lloga, ven
Gestió i inversió immobiliària
20 anys al vostre servei

C/. Prats de Molló, 10
Telf. 93 201 85 16 Fax 93 200 90 09
08021 - BARCELONA

Monitora de RISOTERÀPIA

La teràpia del riure és una eina efectiva contra els problemes físics i psíquics. L'efecte del riure arriba a tot l'organisme, perquè participen els principals sistemes: muscular, nerviós, cardiovascular, cerebral i digestiu.

Segons el doctor William Fry el riure actua com qualsevol altre exercici físic, accelerant el ritme cardíac, elevant la tensió sanguínia, fent més ràpida la respiració, expandint la circulació i fomentant l'entrada i sortida d'oxigen.

Aurea Arroyo, monitora d'aquesta activitat ens amplia en què consisteix aquesta teràpia.

Què és la Risoteràpia?

La Risoteràpia és una teràpia que consisteix en l'estimulació de la producció de diferents hormones que genera el propi organisme a través d'exercicis i jocs en grup. La seva principal funció és potenciar el sistema immunitari en general.

Com es va introduir en la Risoteràpia?

Jo no havia sentit parlar d'aquesta teràpia fins que un dia vaig veure un reportatge que em va impactar, perquè al moment vaig pensar que era una activitat molt adient per la meua manera de ser. Ja fa anys que em dedico a una activitat que també té a veure amb el riure, sóc pallasso.

Per a què serveix?

Serveix per fer-nos sentir millor tant a nivell intel·lectual com físic, sentimental i emocional.

A qui va dirigida aquesta activitat?

La risoteràpia és una teràpia dirigida a totes les edats, ja que el benefici principal que aporta a la persona és l'augment de l'autoestima, millora el sistema cardiovascular, augmenta la circulació d'oxigen, estimula el sistema nerviós i ajuda a combatre la depressió.

En què consisteixen les classes i quins materials es fan servir?

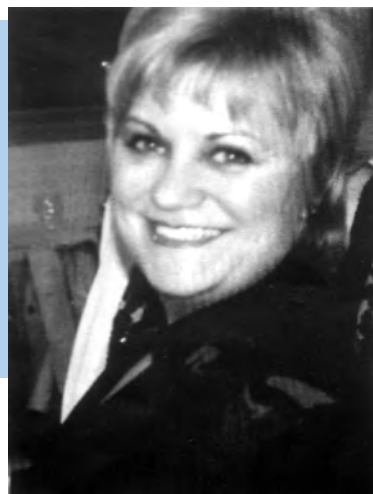
Les classes d'una sessió de risoteràpia presenten les següents fases:

- presentació, introducció i escalfament
- desbloqueig energètic
- apropament personal
- desenvolupament ludo-dinàmic de grup
- creativitat i dramatització, musicoteràpia, relaxació i interiorització i, posta en comú.

Es tracta de trobar el nen interior per aconseguir el riure franc i renovar. El material que es fa servir va des dels coixins i globus, fins a instruments musicals, tot depenent de l'activitat.

A qui recomanaria aquesta activitat i per què?

En primer lloc cal assenyalar que encara que sigui una teràpia, és una activitat que no va dirigida a persones amb malalties cardiovasculars. És una activitat positiva que recomano a totes aquelles persones que se sentin decaïdes, amb estrès, depressió, atacs d'ansietat, que necessiten recolzament moral, que desitgen passar una bona estona o simplement que vulguin compartir experiències. En definitiva, va dirigida a aquelles persones disposades a passar-ho bé. ©

Telèfon d'informació: Sra. Aurea Arroyo
93 449 47 82 - 656 820 653
Associació de Veïns Sant Ramon Nonat
Passatge Jordi Ferrer, 19 baixos.

Vine a la teràpia del riure on podràs jugar, riure i sentir-te feliç. Comprova els resultats per tu mateix.

LLIBRERIA KARMA

La genuina llibreria del Paral·lel

LA MILLOR EXPOSICIÓ
DE LLIBRES
I ARTICLES ESOTÈRICS

CONSULTORI DE TAROT

*

VENDA A
L'ENGRÒS I DETALL

Metro: Línia 3 (Verda)
Parada: 'Poble Sec' Sortida Manso
Boca: Teodora Bonaplata
Autobusos: 38-55-57 i 91
Horari: 9,30 a 14,00 h. i de 16,30 a 20,00 h.
Dissabte: de 10,00 a 14,00 i de 17,00 a 20,30 h.

P 1 hora gratuïta per als nostres clients.
Tamarit, 104
Rocafort, 12-14

Avda. del Paral·lel, 143
08004 BARCELONA
Tel. 93 325 79 88
Fax 93 425 45 73

ASOCIACIÓN DE PARAPSIKÓLOGOS DE CATALUNYA

ÁNGEL GORDON

- Profesor de control mental y cultura psíquica
- Hipnólogo
- Musicoterapeuta

93 459 22 55

08009 BARCELONA
Av. Diagonal, 329, 3º 2ª
Fax: 93 459 24 05
www.paginasamarillas.es

MERC@HARD INFORMÀTICA

MERCA - HARD, S.L.
Longitudinal 4, núm 22, Vestibul B
Tel. - Fax 93 262 70 18
Mercabarna - 08040 Barcelona
mhard@intercom.es

VENDA, REPARACIÓ I MANTENIMENT D'ORDINADORS
IMPRESSORES I MONITORS.

INSTAL·LACIÓ DE XARXES LOCALS.

INSTAL·LACIÓ DE PROGRAMES DE COMPTABILITAT,
GESTIÓ COMERCIAL I TPV.

INSTAL·LACIÓ I ACTUALITZACIÓ D'INTERNET.

CREACIÓ I ACTUALITZACIÓ DE PÀGINES WEB.

VENDA D'ACCESORIS I CONSUMIBLES.

Us desitgem
BONES FESTES!

Visiti Egipte amb:

5 ★ ★ ★ ★ ★
club

- **Especialistes en clients individuals i grups.**
- **Programes de 8 a 15 dies.**
- **Creuers pel Nil i Llac Nasser.**
- **El Caire, Hurgada, Sharm, el Sheikh.**

Telef. 902.333.000

La nostre experiència i especialització és la millor garantia a Egipte!